

af 22. April 1904. Denne Lov udløber i Aar. Som bekendt indeholder denne Lov den Bestemmelse, at der af Statslaanefonden kan ydes et Laan af 300,000 Kr. aarlig til de Foreninger, der have til Opgave at opføre gode og sunde Arbejderboliger. Denne Lov er, som jeg sagde før, udløbet i Aar; men allerede i Fjor vare de sidste Penge lovede bort, og de Byer, der henvendte sig for at faa et Laan til Opførelse af Arbejderboliger, bleve skuffede; der var ikke flere Penge. For at bøde herpaa stillede mine Partifæller i Finansudvalget til Finanslovens tredie Behandling et Ændringsforslag, som gik ud paa, at man skulde yde et Ekstralaan paa 300,000 Kr. til de Byer, som endnu lide under Mangelen af gode og sunde Arbejderboliger. De Byer, der her var Tale om, vare Roskilde, Esbjerg og Vejle. Imidlertid mente den daværende Finansminister ikke at kunne gaa ind herpaa, idet han gjorde gældende, at hvor der var Trang til Huse, der vilde der sikkert ogsaa altid findes Folk, som nok skulde afhjælpe denne Trang, fordi der altid er Folk, der gerne ville gøre Forretninger, og han kunde derfor ikke tænke sig, at Trangen var særlig følelig. Jeg skal imidlertid til denne Opfattelse af Spørgsmaalet sige, at der ikke ude omkring er megen Lyst til at opføre Arbejderboliger, det regnes ikke for at være nogen særlig god Forretning, og Arbejdere, der ere saa uheldigt eller, om man maa sige, heldigt stillede at have mange Børn, ere uhyre vanskeligt stillede med Hensyn til at faa en Lejlighed. Derfor fremme disse Foreninger en udmærket god Opgave ved at opføre sunde og gode Arbejderboliger, og de ville selvfølgelig i endnu højere Grad blive i Stand til det, naar de kunne faa det billige Laan fra Statskassen. I den allersidste Tid have vi hørt, hvorledes Aarhus er stillet, idet der ikke er faa Arbejdere i Aarhus, der have maattet melde sig til Fattigvæsenet, fordi de ikke have kunnet faa en Lejlighed. Jeg vil antage, at den højtærede Finansminister giver mig Ret i, at en Arbejder er meget uheldigt stillet i Kampen for Tilværelsen, naar han ikke kan faa Tag over Hovedet. Jeg vil derfor tillade mig at haabe, at der i denne Samling maa blive forelagt et Lovforslag, som gaar ud paa at forlænge Lov Nr. 90 af 22. April 1904.

Der er et andet Forhold, som ogsaa er blevet nævnt nogle Gange her i Tinget under Finanslovens Behandling, og med

Hensyn til hvilket jeg ogsaa mener, det vilde være højst utidigt at spare. Det er den sørgelige Mangel paa Plads til de sindssyge, som man i saa høj Grad lider under. Der er i forskellige Hjem ikke saa faa sindssyge, som paa Grund af manglende Plads ikke kunne faa den Pleje, som de trænge til. Og naar man ikke kan beholde dem længere i Hjemmene og derfor henvender sig til Kommunerne, er man der meget uheldigt stillet, idet man ikke har Plads paa Sygehusene, i alt Fald ikke Plads til de sindssyge. Det er man for det første slet ikke indrettet paa, og for det andet ere Lægerne i Provinserne til Trods for deres Dygtighed nu en Gang ikke Sindssygelæger. Man har endog oplevet det Tilfælde, at en Mand, fordi han ikke kunde faa sin Hustru anbragt paa en Statssindssygeanstalt, er kommen under Fattigvæsenet. Her er et Forhold, hvor Sparsommelighed maa siges at være i høj Grad utidig. Man har søgt i nogen Grad at bøde paa dette Forhold ved at anbringe de mest raske Patienter i den saakaldte kontrolerede Familiepleje, det vil sige, at man anbringer disse sindssyge hos Familier i Nærheden af Anstalterne, hvor de kunne tilses af Lægerne. Men selv dette har vist sig ganske utilstrækkeligt til at afbøde den Mangel paa Plads, som er saa følelig rundt omkring i det ganske Land.

Det samme, som kan siges om de sindssyge, gælder ogsaa om de aandsvage Børn. Allerede i Fjor oplyste det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at Pladsen paa Anstalter for aandsvage Børn altid var optagen. Han oplyste, at paa Ebberødgaard er der Plads for 890, paa de Kellerske Anstalter ved Brejninge er der Plads til 900. Her er stadig optaget, men desuden var der i Fjor ikke mindre end 147 paa Ekspektancelisten til disse Anstalter. Forholdet er neppe blevet bedre siden, og det er derfor et af de Felter, hvor man maa arbejde paa at forandre Forholdene, saa at man ikke i samme Grad som nu skal leve under disse uheldige Forhold.

Der er fra flere Sider udtalt Glæde og Tilfredshed med, at vi staa overfor en Forandring af Skattereglerne for København. Jeg vil gerne være med blandt dem, der udtale deres Glæde over, at disse Skatteregler ville blive forandrede, idet Roskilde er en af de Byer, som ikke mindst have maattet lide under det Skattely, som København er, og jeg hilser derfor dette Forslags Bebudelse med Glæde. Roskilde ligger saa nær ved København, at den i